

NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM, QUID VETAT
HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIS:

Voor de Stad, f 12 --
Franco per post, f 14 --.

(Verschijnende driemaal ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.)

ADVERTENTIEN.

10 Cts. de regel,
behalve 35 cents zegel.

NEDERLAND.

's HERTOGENBOSCH, den 5. Junij. Op de gebruikelijke wijze, zijn, in de verschillende door ons opgegeven steden en districten, voor de *Provinciale Staten van Noord-Brabant* zij allen, die, als zoodanig, dit jaar moesten afsteden, zonder onderscheid, wederom herkozen.

— Uit 's HAGE wordt ons gemeld, dat de onderhandelingen over het Concordaat reeds in vollen gang zijn. Het Departement voor de Zaken van B. K. Eeredienst en dat van Buitenlandse Zaken zijn door Zijne Maj. belast, om met Monseign. Capaccini over dit leeder onderwerp te beraadslagen.

— 's GRAVENHAGE, 3 Junij. Men verneemt, dat het Gemeenlandshuis van Schieland te Rotterdam, door de stedelijke regering dier stad aangekocht, zal ingerigt worden voor Prins Hendrik, die aldaar met een stoet zich ter woon zal vestigen.

— Onder dagteekening van 25 Mei, lezen wij in den *Uniers* van den 30. daaraanvolgende een Brief uit *Grave*, door den Redacteur der *Katholieke Nederlandsche Stemmen*, aan dat Dagblad gericht, en geheel overeenkomende met den inhoud van een Artikel, gepiaatst in Nr. 22 der *Stemmen* (29 Mei II.), hetwelk wij hierachter opnemen, ten gevolge van het dienaangaande door ons medegedeelde, in het Nr. van 27 Mei.

— Gedurende Hoogstdezelfs verblijf te Leyden, heeft Z. M. tot Ridder der Orde van den Nederl. Leeuw benoemd: de heeren Mr. P. Buyskes, officier bij de Arrondiss.-Regtbank en lid van den raad; Mr. A. A. Dillie en D. van Leyden Gael, leden van den raad; J. Geel, hoogleeraar en bibliothecaris aan de Universiteit; P. G. van Hoorn, wethouder; N. C. Kist, hoogleeraar in de Godgeleerdheid; P. du Rieu, wethouder; J. R. Thorbecke, hoogleeraar in de regten, en P. J. Uylenbroek, hoogleeraar in de wis- en natuurkunde. De commandanten der Eerewachten uit de burgerij en uit de heeren studenten zijn ieder door Z. M. met een diamanten ring begiftigd.

— Het Utrechtsche studentenfeest is niet alleen tot algemeen genoegen afgelopen, maar de luister en de vreugde daarvan is aanmerkelijk verhoogd geworden door de verrassende tegenwoordigheid van Z. M. den Koning, die incognito van Soestdijk aankwam, op het oogenblik toen de Maskerade zou afrijden, maar weldra herkend werd, en de luide toejuichingen der menigte met voorkomende minzaamheid beantwoordde. Hoogstdezelve, die zijnen intrek bij Zijne Exc. den Gouverneur der provincie genomen had, is des avonds ten elf ure naar Soestdijk wedergekeerd, om den 3. zijnen plegtigen intogt binnen Arnhem, te houden. In den loop van Woensdag had Z. M. een bezoek te Amersfoort afgelegd, aldaar audientie gegeven en een diner op het Raadhuis met zijne tegenwoordigheid vereerd. De illuminatie te Utrecht was bijna algemeen, en bijzonder fraai.

— De Utrechtsche hoogleeraar in de faculteit der wijsbegeerte en fraaije letteren, mr. A. van Goudoever, is door Z. M. tot ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd.

— Het fregat *la Belle Poule* en de brik *la Cassart* zijn laatstleden Dingsdag morgen in zee gestoken, om de reis, achter Schoiland om, naar Terre-Neuve voort te zetten, tot buiten gaats gevolgd door de stoomboten *DE ETNA* en *Noord-Holland*. Bij het verlaten der reede en het passeren der forten zijn gemelde bodems, zoo van Zr. Ms. wachtschip *DE SAMBRE*, als van het fort Kijkduin, met kanonschoten begroet

wek saluut door het fransche fregat op gelijke wijze beantwoord is,

— Te Vlissingen zal, op nader te bepalen tijd, tot verhooging der plegtigheden bij de ontbloeting van het gedenkteecken voor den luitenant-admiraal M. Az. de Ruyter, eene tentoonstelling gehouden worden van voortbrengselen der schilder- en teekenkunst, door nog in leven zijnde of vroegere Zeeuwsche schilders en liefhebbers vervaardigd, bevens van oudheden, betrekking hebbende op het leven en de geschiedenis van genoemden Zeeheld, of van andere beroemde Zeeuwen.

— Uit Maastricht wordt geschreven, dat de voorbereidende werkzaamheden geëindigd zijn, tot daarstelling van een spoorweg, loopende van daar naar de Pruisische grenzen, in verband met den spoorweg naar Aken en Keulen, en met een zijtak naar de kolentwijken van Kerkrade.

— ARNHEM, 3 Junij. De voor het ongeduldig verlangen der ingezetenen te d. kwijls verschoven dag, van 's Kouings eerste komst hier ter stede brak heden aan. De geheele stad, die reeds gedurende ettelijke dagen een feestelijk aanzien had, was mildelijk met groen en bloemen en wapperende vlaggen versierd; en de talrijke van stadswegen opgerigte erebogen, die zich zoo op het ruime marktplein als aan de poorten of uitgangen der straten verhieven, gelugden evenzeer van den goeden smaak der ontwerpers, als van de zucht, om den Koning regt feestelijk in te halen. Omstreeks zes ure reed Z. M., te paard zittende, de stad binnen, onder het geleide van de eerewacht; welks commandant aan Hoogstdeesz. rechterhand reed, terwijl een detachement dragonders, daartoe uit Zutphen overgekomen, alsmede het korps muzikanten van het 3de regiment infanterie, uit Nijmegen herwaarts ontboden, den feestelijken intogt openden.

Aan het hotel van Z. Exc. den Heer Gouverneur van Gelderland afstappende, werd Z. M. aangenaam verrast door een twaalstal in het wit gekleede jonge jufvrouwen, alle kinderen van raadsleden der stad Arnhem, die zij pad met bloemen bestrooiden, en van welke de oudste, de 15-jarige dochter van den Heer Mr. de Kempenaer, Z. M. met de volgende regelen, in aller naam, begroette:

Klinkt, o Vorst! U allerwegen
't Luide Volks-gejubel tegen;
Dat U 't eerst als Koning groet;—
Arnhem's Jeugd strooit aan Uw' voet
Dezen milden bloemen-regen;—
Toonbeeld van den rijken zegen
Die God, op onz' aller beë,
Deele aan U en Neerland mee!

Eene eenvoudige hulde, die Hoogstdezelve met blijkbaar welgevallen ontving, en waarvan de woorden op verzoek der stedelijke regering door den Wel Ed. Gestr. Heer Mr. Robidé van der Aa, moeten zijn te zamen gesteld. Van denzelfden dichter is bij den boekhandelaar J. A. Nyhoff alhier, ter deze gelegenheid, in het licht verschenen: *Gelderlands hulde aan Koning Willem II., bij Hoogstdeezelfs eerste komst in dit gewest*, een dichtstuk, waarin de Held van *Quatrebras* en *Leuven* erkentelijk wordt begroet, als de Koning van wien Nederland veel mag verwachten.

Aangenaam was het op te merken hoe hartelijks Arnheims ingezetenen hunnen Koning welkom heetten, die onder het aanhoudend luide gejuich der menigte de stad doorreed, welke atonme als in een dennenwoud herschepen scheen, met bloemen en nationale kleuren in rijke mate gelooid. De minzaamheid, met welke Z. M. deze hem blijkbaar welgevallige ontvangst be-

antwoordde moest ieder, die het zag, treffen. Met een woord, de intogt van WILLEM II binnen Arnhem mogt in den volsten zin des woords *eene blijde inkomst* heeten.

Namen der personen uit welke de eerewacht te Arnhem is zamengesteld: Jhr. E. L. Baron van Voorst tot Voorst, kommandant; Mr. J. A. L. Lisman, J. L. van den Berg, D. J. W. Everts, onder-kommandanten; Mr. G. J. van Hasselt; Mr. O. D. de Runck; Jhr. E. J. van Nispen; Dr. F. L. Vermeer; Jhr. L. Nedermeyer van Rosenthal, dragende het stedelijk vaandel; G. J. Grey; G. J. Burgers; A. J. van Rossum; J. A. Wolff, dragende het oranje vaandel; Ebersbach, J. W. Rutting; . . . Scholten, . . . Gammeikorn, . . . Kets, . . . van Hemmen, Ketelaar, Muys, B. G. A. Westphal, W. G. de Kruyff, A. G. C. van Engels, W. Rontemeyer, A. de Veer, G. Voet, W. Hasselbach.

ENGELAND.

Te Cincinnati in de Vereenigde Staten is thans overleden zekere James Woodward, bijgenaamt de *Zwarte Doctor*, nalatende een ontzettend groot vermogen. Onder zijn inboedel is gevonden een glazen kas, waarin een ontelbare menigte kleine fleschjes, meestal nog zorgvuldig toegelakt, bevattende zuiver water, en van buiten gemerkt met den naam en de woonplaats der patienten van den arts. Men moet weten, dat deze Geneesheer voorgaf, over alle kwalen te kunnen oordeelen, wanneer de lijder slechts een nur met zijn vinger in een glas schoon water bleef; alsdan hadden er zich aan dat vocht stoffen medegedeeld, die, scheikundig opgelost, den aard en de beste geneeswijze der ziekte duidelijk aanwezen. Van alle kanten had de *Zwarte Doctor* (dus genaamt naar zijne geelaatskleur) fleschjes water ontvangen: uit Canada, de Antilles, Mexico, met een woord van geheel America door; — na zijn dood bleek het evenwel, dat hij, al kwakzalverende, schatrijk was geworden, en dus zeker ook vele zieken moet genezen hebben, zonder ooit, of zeer zelden ten minste, een fleschje te openen. Hiervan heeft hij na zijn dood ieder de overtuiging willen geven, door dat heerleger van fleschjes mede aan zijne erven ongeopend achter te laten. De wereld wil bedrogen zijn, en zij wordt het ook; maar méér misschien toch wel dan haar lief is!

— Te Nieuw-York had men den 3 geeneraande tijding van de Stoomboot *President*, maar men was er omtrent derzelve lot nog niet ongerust, want men dacht algemeen, dat zij in zee door het ijs bezet zou zijn. Met betrekking hiertoe behelst een blad van Nieuw-York het bericht van eenen uit Liverpool overgekomen passagier, die meldt, dat het schip, waarop hij zich bevond, in de maand April, op 49½ gr. lengte en 41½ gr. breedte, eene menigte ijsbergen ontdekt had, van welke sommigen wel twee Eugelsche mijlen in den omtrek hadden. Van den masttop zag men er te gelijk meer dan 50, de kleinere niet gerekend. Een dier ijsbergen, langs welke men op den 5ten van weinige roede voorbijzeilde, was ten minste 400 voet hoog en andere schenen nog wel een derde hooger.

— Het gerucht wil, dat de hertog van Wellington voornemens is, eeriang zijne Landgoederen in België te gaan bezoeken.

— Terwijl men den uitslag der beraadslagingen over het bekend voorstel van sir R. Peel, welke heden voortgezet zullen worden, met gespannen verwachting te gemoet ziet, blijven overal de volksvergaderingen, hier vóór, daar tegen het brengen van veranderingen in de graanwetten, voort-

duren. Onder de eerste behoort eene gisteren gehouden samenkomst van de kiezers der City van Londen, in welke tot het indienen van petitiën aan de beide Parlementshuizen besloten is, hoofdzakelijk strekkende, om te verklaren, dat dit collegie de voorgestelde vaste en lage inkomende regten op de granen hoogelijk goedkeurt, als door de toewijding der bevolking, den staat der inkomsten, de mededinging van andere volken ten opzichte van het fabriekwezen, en de vermeerderde kennis en verlichting der menigte dringend gevorderd. De heer Wood, een van de vertegenwoordigers der City in het Lagerhuis, is benoemd, om die petite aldaar ter tafel te brengen, terwijl zij door de drie anderen, namelijk de heeren Grote, Crawford en Pattison, zal worden opgehelderd en verdedigd.

Daarentegen zijn te Stroud, niettegenstaande die plaats door lord J. Russell in het Lagerhuis vertegenwoordigd wordt, en in andere plaatsen, petitiën tot onveranderd behoud der tegenwoordige graanwetten gestemd, op grond dat de binnenlandsche landbouw eener talrijke ratie boven alles bevorderd en zij voor hare voeding niet van andere volken afhankelijk gemaakt moet worden.

— De jongste brieven uit de Vereenigde Staten behelzen het berigt, dat de heer McLeod eindelijk van Lockport naar New-York overgevoerd, en den 6den der afgelopen maand voor het opperste Gerechtshof dier stad gebragt is. Algemeen dacht men, dat hij uit den staat van gevangenschap ontslagen zou worden.

FRANKRIJK.

De Heer de Beauverne heeft een werkje in het licht gegeven, getiteld: *Napoleons gevoelens over de Godheid van Christus*, zijnde een honderdtal bladzijden, bevattende 's Keizers denkworpen nopens dit gewichtig punt, en uit den mond des grooten Gevangene verzameld door den Graaf de Montholon, die van uit zijnen kerker te Ham, aan den Heer Ridder de Beauverne een dankbrief heeft geschreven wegens de uitgave van deze bladen, welke hij met de meeste aandacht en hoogste belangstelling heeft gelezen, als zuiver uitdrukkinge Napoleons gedachten over de Godsdienst in 't algemeen, en over sommige Geloofspunten meer in het bijzonder. [Uitgever: Debécourt, te Parijs.]

— Te Boulogne heeft eene moeder dertig jaren lang, hare dochter naakt en vervuild, op den zolder in een hok laten liggen, zonder versche lucht of daglicht, ja zonder meer dan het hoogst tot levensbehoud noodige voedsel. De Justitie is er eindelijk achter gekomen, en onderzoekt nu naar de oorzaak van dien gruwel. Het meisje heeft bijna geene menschelijke gedaante meer behouden, zoodanig heeft gebrek en ongedierte haar verknagd.

— Men leest in de Parijsche Dagbladen thans een fraai gedicht van den beroemden de Lamartine, hetwelk eene soort van antwoord op het bekende Duitse lied van Becker tegen de aannemende taal van sommige Franschen ten aanzien der Rijngronden behelst. Het gedicht van de Lamartine ademt liefde tot den vrede, maant aan tot verbroedering der volken, en wederzijdsche vergetelheid van allen nationalen haat en alle uitdaringen. Het eindigt met de aandacht der Europeesche bevolking op het Oosten te rigten, waar zooveel gelegenheid tot uitbreiding van beschaving en voldoening aan den rustlozen geest van werkzaamheid voorhanden is.

BELGIE

Het Gouvernement had den jeugdigen Kunstenaar Eduard de Bieffe eene schilderij besteld, ten onderwerp hebbende het *Compromis der Edeleu*, in 1564. Dit tafereel is thans gereed, en zal weldra voor het publiek ten toon worden gesteld, zoodra het uit Parijs zal zijn aangekomen, waar de Heer de Bieffe het ontworpen en afgeschilderd heeft. Hij zelf bevindt zich reeds te Brussel.

INGEZONDEN STUKKEN

EN

Briefwissling.

MIJNHEER DE REDACTEUR,

Ik heb, als beëdigd Correspondent van een Dagblad, mij voorzeker allerslondigst gekweten van den heiligen plicht, zulk een schepsel opgelegd, om namelijk het Nieuws van den dag kersversch aan te brengen, of, liever, het Nieuws te melden vóórdat het zelfs nog geschied is. Als er weer

te dezer stede eens een Feest op handen komt, beloof ik U een uitvoerig verhaal van al het voorvallene te zullen toezenden, acht dagen vroeger dan de pret plaats heeft; en, in de daad, niets is gemakkelijker dan dat, wanneer men in eene kleine stad, en dan nog wel, zoo als ik, aan de markt woon: immers, de menschen kunnen niet zwijgen, de menschen zijn spraakzuchtig, klapachtig, afgunstig, bluffend van aard, zoowel hier als elders; en het strekt mijne stadgenooten volstrekt niet tot schande, dat zij eveneens zijn als de lul van Amsterdam of Ooltkensplaat. Zoodoende wist dan ook ieder, die maar ooren had, om te hooren, reeds den 15. April 1841 wat er den 5. Mei 1841, binnen Breda's grijze Vestingmuren stond te gebeuren: ieder pochte op zijn vlag, op zijn groen, op zijn wimpel, op zijn illuminatie. In mijne buurt stond het niet stil met gom en jujubes te halen: de longen moesten worden gesmeerd, de keel diende glad te zijn; men berekende zijne stemkracht reeds acht dagen te voren, en het bleek, dat men zich niet verrekend had: er is veel gejuicht, en de Koning heeft in dat opzigt kunnen getuigen, dat de Bredanaar, als het er op aan komt, zoo goed kan aanstemmen als de beste Scheveningsche visscher of de kloekste Vriesche turfdrager. Doch, scherts ter zijde, en alle verdenking verre van mij, dat ik mijne waarde medeburgers, in hunne, bij 's Konings intrede binnen onze muren, aan den dag gelegde feestvreugde eenigermate zou willen te nakomen: — geenszins, en wel juist het tegendeel van dien is mijn oogmerk, zoodat, als er geene opregte *Bredasche-Courant* bestaan had, ik zelfs wel gezorgd zou hebben, dat er door mijne en mijner vrienden bijdragen een *Moniteur*, of *Feestdagsblad* in 't licht zou zijn gekomen, teneinde haar-fijn te doen boekslaven, en, aan het nageslacht over te brengen, al die roemvolle blijdschapsfeiten van het jubelend Breda, welke Gij nu elders, in de *STAATS-COURANT* van het Vorstelijk 's *Gravenhage*, en in het *HANDELSBLAD* van het Beurstievend *Amsterdam*, lang en breed hebt kunnen lezen, doch welke berigten eigenlijk niet veel meer bevatten, dan wat er alzoov van de overige steden des Rijks, waar de Koning binnentrok, verteld is, te weten van de Eerewacht bij het inkomen af, tot de Eerewacht bij het heengaan toe, alles heel belangrijk, om het eens te lezen, en dan weer te vergeten, maar doodelijk, wanneer men het reeds zevenmaal juist op dezelfde manier gelezen heeft, en nog een-en-twintig maal op dezelfde manier zal moeten lezen; mij, dunkt, Gijlieden, Redacteurs of, zoo Mr. VAN SON 't wil, Gij Nederlandsche Sirenenzangers, moet van dat overal opgewarmde feestgroen wel nagenoeg eene indigestie geschreven, en Sire er misschien eene indigestie aan gekeken hebben; — doch, de bescheidenheid en het volksgeluk verbieden ernstig, dat men voor zulke gevoelens openlijk uitkome. — Derhalve, verwijs ik U, met alle bescheidenheid, naar wat onze Bredasche Sterretjesman, een gepensionneerd en niet onverdienstelijk geleerde — doch geen geboren Bredanaar — over de Stad zijner voorverkiezing of predilectie aan den Heer Hoofd-Redacteur van het Beurs-orgaan, nu en dan, per duif, heeft afgezonden, ten blijk, dat niemand, volstrekt niemand in gebreke is gebleven, den nieuwen Koning ook met nieuwe proeven van liefde en eerbied te naderen; — en van daar dan ook, dat mijn gewone Boekhandelaar de Heer BROESE, den Tweeden Willem almede eene *proeve* van innige verkleefdheid willende geven, Zijne Majesteit, met de grootste ongekunsteldheid van de wereld, ter audientie plechtig is gaan overhandigen een *Drukproef* of *Proefdruk* van zijn allerbeste karakter, waaruit de hebbende Vorst ook met Hoog *welgerallen* (zegt het altoos naïve *HANDELSBLAD*) heeft gelieven te *proeven*, wat er in eene industriële ziel moet omgaan, die zich zoodanig weel uit te *drukken* als mijn waarde Buurgenoet de heer *Drukker* BROESE, almede geen geboren Bredanaar, maar, naar ik meen, uit kampen afkomstig. — Dit laatste mag niet gezegd worden van den gewonnen en geboren Bredanaar, den Heere Distrikt-Commissaris van het IV. Distrikt der Provincie Noord-Brabant Mr. H. F. DE GREZ, een nog jeugdig Advokaat, maar van de grootste verwachting, die, zoo als de Beurs-Courant van den 8. Mei, 1841, Nr. 2965 ook U zekerlijk geleerd zal hebben, den Koning eene zeer *fraai* geschreven en *keurig* ingebonden Historische en Statistieke Beschrijving van zijn IV. Distrikt heeft aangeboden, en welk blijk van *ijver* (!) Zijner Majesteits welgevallen moet hebben weggedragen; — zóó staat het in 't *Han-*
delsblad te lezen, en dat zal ook wel goed uitgedrukt zijn: immers, bij zulke gelegenheid, is een Koning altijd *gedwongen*, om zijn welgevallen te betuigen, vooral wanneer een Werk *fraai* geschreven en *keurig* ingebonden is,

maar bovenal wanneer de Authenr het ZELF heeft *opgemaakt*, gelijk men lezen kan in bovengenoemd Nummer van het Beurs-orgaan, waar, met de onnoozelste openhartigheid, gezegd wordt, dat de Heer DE GREZ zijn Werk ZELF heeft *gemaakt*, waarin hij het den Heere BROESE dan ook nog zou hebben afgewonnen, die de *proeve* van zijn industrieel Genie door anderen liet bewerken. — Men ziet hieruit duidelijk, dat er altijd, tot zelfs ter audientie des Konings toe, nog meester boven meester gevonden wordt. — Intusschen laat het zich aanzien, dat het indienen dezer beide vernuftvoorbrengselen van een Bredanaar en een Kampenaar, met elkander in conjunctie beschouwd, van onberekenbare gevolgen zal zijn voor de welvaart van het IV. Distrikt der Provincie Noord-Brabant, in het bijzonder, en voor die van den Vaderlandschen Schrijf-, Bind-, Druk- en Gietroom in het algemeen.

Ik moet U, ten slotte van dezen mijnen Eersten Epistel over Breda's V. MEI (en passant ook *NAPOLEONS sterfdag*) toch nog eens even uit den droom helpen, namelijk zoo Gij er in verkeeren en meenen mogt, dat de Bredasche Burger-Eerewacht een Standaard zou hebben gevoerd, haar door de Stad-Breda geschonken; — dit is niet alzoov gebeurd: de Regering, dat wil zeggen de *Raad der Stad*, heeft van heel die Standaard niets geweten, en ook tot de uitreiking niet meegewerkt. Beleefdheidshalve, heeft onze Heer Burgervader die plegtstatige manoeuvre alléén voltrokken, zoo men het noemt, op zijn eigen houkje; doch, dat doet niets ter zake, en het Vaandel is er niet beter of slechter door geworden. — In de *Bredasche Kraantproeve* van den Heere BROESE is dit geheele verhaal dus eene drukfout; en met zulks tijdig nog aan te toonen, heb ik vermeend, de Geschiedenis van ons Vaderland voor de verre toekomst eene belangrijke dienst te bewijzen; immers zoodanig een vergriep aan de Waarheid zou hoogst verduffelijk kunnen zijn voor de achtbre ernst der zuivere historie van Nederlands schoonste tijdvak, hetwelk wij, bevoorregte Jupiterskinderen, het onbeschrijflijk heil genieten van te mogen belevén.

Met nog een paar brieven over hetzelfde onderwerp hoop ik U, Mijnheer de Redacteur, geen ondiens te zullen doen, en de gunst, welke ik ligtelijk door te lang verzuim, Lon hebben verbeurd, weer terug te erlangen, eene gunst, waarop ik zoo jaloeersch ben als de Heer DE GREZ op zijn *fraai*-geschreven *Statistiek*, en de Heer BROESE op zijn *fraai*-gedrukte *Letterproef*. — Doch, voor den oogenblik moet ik eindigen, na ligt reeds al te langdradig te hebben uitgeweid, en, evenwel had ik nog menige opmerking hier bij te voegen, menige vraag hier nog te opperen, bovenal, en voornamelijk, wat er toch is van eene kwestie, die er, volgens de *Arnhemse Courant* bestaan zou tusschen den grijzen Mentor onzer Provincie, HEINTJE [de Wijs] en den Heere Staatsraad-Gouverneur, B^{on}. VAN DEN BOGAERDE. Jammer toch, in de daad, dat er altijd twisten tweedragt tusschen de menschen zijn moet, en dit wel tusschen mannen, die bovenal de kracht behoorden te beseffen van 's Lands Spreuk: *Kendragt maakt magt*. — Vertel toch Uwe veelvuldige Lezers, de Vrienden van Noord-Brabant en van den NOORD-BRABANDER, eens, hoe eerder hoe liever, wat er van dat gehaspel is, en of men bij die Batalje ook gevaar loopt voor kwetsing der goede zaak.

Breda, den 25. Mei.

OMEGA. *)

*) De twee andere Brieven van den geachten Correspondent zijn door ons eerst ingewacht, alvorens den eersten te plaatsen. De II. en III. Epistel volgen dus zoodra er ruimte is.

Een paar woorden bij gelegenheid van 's Konings komst te Arnhem.

(Ingezonden aan de ARNHEMSCHE GOUBANT.)

Dat er in Gelderlands hoofdstad, en op last der provinciale of stedelijke regering, en door het inderderdeel der ingezetenen veel toebereidselen worden gemaakt, om Z. M. op eene luststerrijke wijze te ontrangen, is niet ten onregte door het Amsterdamsche Beursblad in een zijner jongste nummers medegedeeld. Deszelfs Arnhemsche correspondent schijnt hem *au courant* te houden van alles, wat daar reeds ten bovengemelden einde heeft stand gegrepen en nog verder zal stand grijpen. Niet zonder verwondering zullen de lezers van genoemd Blad echter hebben gezien, dat er hier sprake is van een *verdienstelijk stadgenoot, die zich heeft ontedig gehouden met het vervaardigen van eenige hartelijke dichtregelen, die Zijn Ed. (NB.) IN NAAM VAN GEHEEL GELDERLAND, Z. M. zal aanbieden.*

In naam van geheel Gelderland! vroeg ik mijzelf. Wie is die door de geheele provinciale bevolking geautoriseerde dichter, die aller gevoelens den Koning kenbaar zal maken, en op welk eene wijze heeft hij die autorisatie bekomen? Is dit, zoo als in Engeland van tijd tot tijd gebeurt, door eene aanzienlijke volksvergadering geschied, of bij wijze van petitionaire stemopneming? Voor zoo ver ik heb kunnen vernemen, heeft noch het één, noch het ander plaats gehad en heeft de kunstenaar, als het *Handelsblads*-correspondentie artikel geene onwaarheid bevat, zich op eigen goedvinden als algemeene tolk opgeworpen. — En wie zou die vermetele zijn? Men noemt den regter ROBIDE VAN DER AA, een man, die zich door zijne allerhatelijkste dichtvrucht: „*Oproer en Priesterdwang*” bij een groot aantal van Gelderlands ingezetenen alles behalve als de Tolk der algemeene gevoelens heeft doen kennen, en door zijne benoemingen tot Schoolopziener en Regter zich nog meer aan de publieke beoordeeling heeft bloot gesteld gezien.

Dat de stedelijke regering gezegden poët tot het op zich nemen van zulk eene gewaagde rol niet zal hebben uitgenoodigd, wil ik lieft vooronderstellen; dusdanige uitnoodiging zou ten minste onder de rubriek der impopulariteit behooren gerangschikt te worden.

In eindig met den wensch, dat het genoemden POËT niet in de gedachte zal zijn gekomen, Z. Maj. in naam der geheele Geldersche bevolking dichterlijk toe te spreken, en bijaldien zulks werkelijk het geval mogt zijn geweest, Z. M. 's mans uit te drukken gevoelens voor niet meer dan *individuël* zal gelieven aan te nemen.

Een prozaisch Geldersman.

MENDELWERK.

Daar stond hij reeds acht dagen lang aan de Pont-Royal, de arme, falsoenlijke man, wien men het kon aanzien, dat bedelen hem slecht afging; en zodoende bleef dan ook de hand, welke hij nu en dan beschroomd uitstak, ledig, en zijn ootmoedig afgeligte hoofd ontving geen enkele centime van de talloze voorbijgangers, die hem hunne aandacht, noch hun medelij op eenigerlei wijze uitdrukten. Maar zie, op zekeren avond, gaat er een man van jaren voorbij, een eenvoudig gekleed persoon, die den arme met een barmhartig oog beziel; de ongelukkige strekt, op dat blijk van medearigheid, hem doosmeekende hand toe, als op eens de politie-beambten toeschielen, om den reeds lang bespieden bedelaar op heeler daad te grijpen, en hem naar het werkhuis te brengen.

Doch de weldadige voorbijganger keert het dreigend onheil af, en weet de wraakoefening der Justitie met een enkelen blik te keer te gaan, terwijl hij den arme tevens eene goudbeurs in de hand laat glijden. Eene goudbeurs? Ja, de gift was Koninklijk, want de man, die haar deed, had den verlatene herkend: deze was een zijner leerlingen geweest, toen hij in Zwitserland, te Lausanne, lessen in de Wiskunst gaf; en ook de leerling herkende den leermeester, met dit gevolg, dat de Heer Honoré de Passesaut, van Lausanne, sedert jaren tot armoede vervallen, en nu sinds acht dagen bodelende aan de Pont-Royal, nu zijne ellende opgebeurd, en in eene met zijne groote talenten strookende betrekking geplaatst werd door zijnen ouden leermeester in de Wiskunst zelve, den man, die destijds FILIP, HEROG VAN ORLEANS heette, en nu genoemd wordt: **LODEWIJK FILIPS DE EERSTE, KONING DER FRANSCHE.**

?

Men wenschte wel eens te weten, waartoe er een *Reglement* op de dienst der Briefposten noodig is, wanneer aan dat Reglement door de daarover gestelde magten de hand niet wordt gehouden? Zoo, bij voorbeeld, wordt in het gewone formulier-contract bepaald (Art. 6), dat geen Postkar een kap zal mogen voeren, en, in de daad, voert ook, geheel het Rijk door, geen Postkar zulk een kap, dan wel die van 's Hertogenbosch op Breda, op Eindhoven en Nijmegen. En wat beduiden nu die kappen? — Antwoord: om er soms tot vier personen toe, voor *minder* dan Diligencevracht, onder te smokkelen, geheel en al strijdig met hetzelfde Contract, dat uitdrukkelijk het vervoer van meer dan één enkel persoon verbiedt. (Art. 19.) — Doch, dit is het nog niet alleen, wat hier onbillijks in gelegen ligt; maar de grootste onregvaardigheid zit daarin, dat men de houders van Diligences *dagelijks* 2 guldens 85 cents aan het Postwezen laat betalen, terwijl dat-zelfde Postwezen *Diligencehouder* is, en wel zelfs met één enkel paard, waartegen de Wet moest waken, en ook wezenlijk waakt, wanneer het *gewone* voerlieden zijn, die zich zóó langs den weg zouden durven begeven; — maar Diligences van *Postrijders* met één paard en een imperial van onder laat de Wet rijden! — Wie zal nu nog daarenboven willen gelooven, dat dergelijke Postrijders geenszins voor hun brood moeten werken? Zou men niet veel eer zeggen, dat zij van dergelijke kunsten moesten leven? — Antwoord: — volstrekt niet; in tegendeel, het Land betaalt die Heeren rijkelijk goed, met eenige duizend guldens 's jaars; ruim genoeg, om de dienst der Briefposten waar te nemen, zonder andere nijvere Burgers letterlijk het brood uit den mond te halen.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed, aan de gevolgen van Waterzucht, na voorzien te zijn geweest van al de genademiddelen der stervenden, mijne Dierbare Echtgenoot L. C. P. VAN DEN BERG, in den ouderdom van 40 jaren — Wat ik, haar 85 jarige vader en eenige zuster aan haar verliezen, zullen zij kunnen beseffen, die haar beminlijk en edel karakter kenden.

C. L. VAN LANGENHUIJSE.V.
Amsterdam,
2 Janij 1841.

De Notaris J. A. GERIACH Junior, residerende te Heusden (Noord-Brabant), heeft provisioneel verlicht de BIERBROUWERIJ, de Ielie en Weveld, met HUIS en AANHOORIGHEDEN, staande binnen gemelde Stad voor de som van f 6000. De Finale Verkoop zal op 18. Junij 1841, ten 11 ure voormiddags, ten Herberge van H. VERHOEVEN aldaar, plaats hebben.

Kunnende de heft der kooppenningen 4½ ten honderd op het verkochte gevestigd blijven.

Eene Roomsche Catholijke Weduwe, Zouder Kinderen, van den faisoenlijksten stand, 40 jaren oud, zou zich gaarne bij een Pastoor of bejaard Roomsche Heer, geplaatst zien, tot waaruening der HUISHOUDING, of ter OPPASSING van een Heer of Dame, in zielelijke omstandigheden verkeerende, informatien over een en ander, met franco brieven te bekomen bij den WelEerwaarden Heer T. P. JORNA, Roomsche Catholijk priester en Pastoor te Haringen, Provincie Vrieland.

VOOR HET RIJK

DEPARTEMENT VAN FINANTIEN.

ADMINISTRATIE

DER

DOMEINEN, WEGEN EN VAARTEN.

Verpachting

VAN

PEELGRONDEN,

onder Mill.

De Agent van het Domein te 's Hertogenbosch, zal, als daartoe gemachtigd, zoo noodig onder nadere goedkeuring van het Hoofd-Bestuur, ten overstaan van den Heer Burgemeester der gemeente Mill.

Op Woensdag, den 16 Junij 1841, des voormiddags ten 9 ure, te Mill, ten huize van den Heer W. VERSTRAATEN aldaar.

VERPACHTEN: ongeveer 200 Morgen PEELGRONDEN, in den Domainen Peel, genaamd de Prince Peel, onder de gemeente Mill.

Alle verlangd wordende inlichtingen zijn te bekomen bij de Beambten der Domeinen in loco alsmede ten Kantore van den ondergeteekenden Agent van het Domein.

's Hertogenbosch,
den 25 Mei 1841.

De Agent van het Domein voorn.
H. W. VAN GRASVELD.

RIJTUIGEN.

J. N. COOLEN, Vendumeester te 's Hertogenbosch, zal, op Maandag den 14den Junij 1841, des voormiddags 10½ elf ure, voor het Stadhuis te 's Hertogenbosch laten Verkoopen:

Differente fraaije en solide RIJTUIGEN voor Een en Twee Paarden, KARRETJES op Veeeren en Riemen, HOOGKARREN, STRAATKARREN en meer andere, alsmede CHAIS-, KAR- en PAARDENTUIGEN, alles ten zelfden dage des morgens ter plaatse voorschreven te zien.

Er wordt in het Logement de Wilde man te Eindhoven (verlangt) een HUIS- en TAFEL-BEDIENDE, tusschen de 26 en 36 Jaren oud zijnde, van goede getuigschriften voorzien. *Brieven Franco.*

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen waren den 5 Junij, de 2½ pCt. 63 de 5 pCt. 100½ de 4 pCt. 92½ de 3 pCt 70 de 4 niet gen. Ardoins 21½ Rome Emp de 1832 102

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.
BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Zaterdag 5. Junij 4½ Ure.
W. S. 2½ pCt. 54½. Dito 6 pCt. 99 ½.
Synd. 4½ pCt. 90½. Handel. 165½. O. I. 6 pCt. 97½. Ardoins 85 p. sl. 22½. Dito Goup. 19½. Oude Russen 104½. Dito 4 pCt. 87½.
Ter Drukkerij van D. A. A. de Rooij te 's Bosch.